

Geefme versnide
De verpakking
Af te zetten n.a.l.
NIET VERGEETEN!!!

iona MAGAZINE

Trimestrieel nr. 24 / april 2026

*Het geheim van mooie dingen zit 'm niet in naald of draad,
noch in de knoopjes, noch in de maat,
niet in hout, metaal, papier of katoen,
maar in de mensen die het maken en er stiekem hart en ziel in doen.*

**OPENLUCHT
ATELIER
@ IONA**

**ZATERDAG 25 APRIL 2026
11U - 16U**

**NIEUWE BEVELSESTEENWEG 66
2560 KESSEL**

Lente Ontbijt
IONA VZW
31 MEI 2026

**Nieuwe Bevelsesteenweg 66
2560 Kessel**

- ✓ Volwassenen: 22 Euro
- ✓ Kinderen: 10 Euro (6j tot 12j)
- ✓ Kinderen onder de 6 jaar: gratis

Tijdslots:

- Shift 1: 08:00 - 10:00
- Shift 2: 10:30 - 12:30

Schrijf je in via onderstaande link of QR-code:

<https://tinyurl.com/ontbijtiona>
of door deze QR-code te scannen

✉ ontbijt@ionavzw.be

Beste lezer,

Mocht het mogelijk zijn, dan zou ik dit voorwoord in SMOG brengen. Met gebaren dus. In het artikel "Met gebaren praten" lees je hoe Ann en Hermien SMOG op Iona hebben geïntroduceerd. Communicatie is levensnoodzakelijk, maar niet altijd gemakkelijk. Niet voor onze bewoners, en vaak ook niet voor ons. Wat bedoel je? Wat voel je? Wat heb je nodig? Soms vinden we de juiste woorden niet. En daarom vullen we ze bewust aan met andere manieren van communicatie.

Het raakt voor mij iets wezenlijks aan wat Iona is. Een plek waar we blijven zoeken om elkaar écht te begrijpen. Niet alleen via onze taal, maar ook via kleine gebaren, via samen dingen doen.

En dat "samen doen" zie je doorheen dit hele nummer. In de verhalen over pannenkoeken op Maria-Lichtmis, de lichtjesceremonie in de Joriszaal, een après-ski die helemaal uit de hand liep (op de beste manier). In de manier waarop we het nieuwe jaar inzetten of samen brood, koekjes of granola bakken. Het zijn stuk voor stuk momenten waaruit blijkt hoeveel waarde er zit in samen beleven.

In dit nummer kan je ook lezen over onze nieuwbouw. Dat is ondertussen geen ver toekomstverhaal meer. Wekelijks zitten collega's samen met de architecten van Raamwerk - begeleid door Pathmakers en met betrokkenheid van heel wat partners - om stap voor stap een ontwerp te laten groeien dat klopt. Niet alleen op papier, maar gedragen door de mensen die er straks in zullen leven en werken. Als alles goed gaat, ronden we dit ontwerptraject tegen de zomer af.

En dan zijn er de artikels over ons dagelijks werk. Over samen koken, werken, vieren en leren. Over kleine momenten die misschien gewoon lijken, maar dat eigenlijk niet zijn. Het zijn allemaal vormen van communicatie. Misschien wel de belangrijkste. Niet alles wat telt, wordt uitgesproken. Maar het wordt wel gevoeld.

Dankjewel om mee te lezen. En misschien ook een beetje mee te voelen.

Warme groeten,

*Jan Jacobs
Algemeen Directeur Iona vzw*

Blz. 6
Après-ski carnaval

Blz. 9
Een koekje is teamwork!

Blz. 18
Een raamwerk voor onze nieuwbouw

HOERA! STEEDS MEER LICHT EN... PANNENKOEKEN!

De dagen worden langer, daglicht is steeds guller en dus genieten wij alsmaar intenser. De terugkeer van het licht vieren we op Iona elk jaar opnieuw met Maria-Lichtmis en Bride. We verwelkomen het licht in tal van gedaanten: kaarsjes, natuurlijk zonlicht en zoete zonnnetjes in de vorm van pannenkoeken!

Op 2 februari weerklinkt in de ochtend vogelgezang en schemert er wat licht... De dag moet nog wakker worden. Tegen 10u komen de bewoners de Joriszaal binnen. Iedereen gaat in een kring zitten rond de mooie vijver die Jannes heeft ingericht. "Wie wil een kaarsje aansteken?", wordt er gevraagd. Bewoners die dat willen, leggen dan een kommetje met een theelichtje op het water. Lichtjes drijven op het water.

Vandaag doen we verder geen licht aan. We wachten dat het licht zelf komt. Maria-Lichtmis is immers het feest van het steeds sterker wordende licht. Een oud gezegde luidt als volgt: "Na kerstmis wordt het daglicht een hanesprong lichter, na Nieuwjaar een hertesprong, en met Maria-Lichtmis een heel uur".

40 dagen na kerstmis

De naam Maria-Lichtmis heeft een bijbelse oorsprong. Het Jaarfeest vindt precies 40 dagen na kerstmis plaats. Het viert het moment dat Maria en Jozef de pasgeboren Jezus naar de tempel brachten waar hij

werd herkend als 'het Licht dat straalt voor alle volkeren'.

Zoals wij zelf kaarsjes in de vijver leggen, ontsteken kerkgangers kaarsen die Jezus als licht symboliseren - vandaar 'Lichtmis'. 'Maria' is omdat zij als moeder Jezus heeft gedragen.

Goudgele zonnnetjes

Wanneer alle kaarsjes in de vijver drijven, vertellen Maarten en Fien in geuren en kleuren het verhaal van de ontsnapte pannenkoek onder muzikale begeleiding van Peggy.

Hoezo een pannenkoek? Het eten van pannenkoeken op Maria-Lichtmis is een bekende traditie. De ronde vorm en de goudgele kleur van de pannenkoeken symboliseren de zon en de hoop op de lente en dus ook op dat steeds sterker wordende licht.

WAT WE BELEEFDEN

Toen de kippen begin februari terug eitjes begonnen te leggen en Kimmie en Jeroen van de Iona-keuken dit hoorden, waren ze dolenthousiast! Eindelijk weer eitjes nu de dagen wat beginnen lengen. Ja, ze zouden voor iedereen van die lekkere, dikke pannenkoeken bakken! Ze deden meel, eieren, boter, suiker en melk in een grote kom. Ze roerden en klopten en klopten en roerden, tot ze er stijve armen en een prachtig deeg van kregen. Marcel stak de waakvlam aan, zette het kookvuur op hoog en riep: "Kimmie, Jeroen, bakken man, bakken!" Kimmie en Jeroen schepten heel zorgvuldig het deeg in de koekenpan en zetten die op het vuur. De pannenkoek deed "ploep, ploep", begon te rijzen en werd goudbruin. Marcel kreeg er al veel zin in en Kimmie en Jeroen zeiden: "Deze eerste pannenkoek wordt heel erg lekker, hij is bijna klaar, we draaien hem nog even om."

Maar nadat ze dat gedaan hadden en de pan weer op het kookvuur terug wilden zetten, sprong de pannenkoek plots uit de pan en zo op de keukenvloer! Voor Marcel de dikke, vette pannenkoek kon pakken, rolde deze naar het halleke. Daar kwam Frank net verse groenten leveren uit den Hof en trok de deur open. De dikke vette pannenkoek zag zijn kans, rolde naar buiten, door Franks benen naar de vrijheid! Kimmie, Jeroen en Marcel liepen de pannenkoek achterna, maar botsten pardoes op Frank. De groeten vlogen alle kanten op. De pannenkoek was ontsnapt en ze konden hem niet inhalen.

"Rollen, man, rollen", deed hij, de keuken uit en de lindendreef in. Daar kwam den Turbo aangesprongen. Die riep: "Hey, pannenkoek! Stop eens! Ik wil je opeten!"

"Moh seg, doe dat niet," zei de pannenkoek. "Ik ken een mooi versje, dat zal ik voor je brengen:
Room, bloem en suiker, een ei of tien
In boter gebakken, dat kun je wel zien
Ik liep weg uit de keuken, na een sprong uit de pan
Er is dan ook niemand, die mij pakken kan
Kimmie en Jeroen riepen, Marcel en Frank liepen
Als jij, lieve Turbo, je tanden wil zetten in mij,
Pech, ik rol veel vlugger en rol jou zo voorbij!"

De dikke vette pannenkoek rolde langs Turbo naar het Atelier waar hij Katelijne tegenkwam. Die zei: "Hey pannenkoek, ik heb hier een mooi bord voor jou, kom er toch even op uitrusten."

"Moh seg, doe dat niet", zei de pannenkoek. "Ik ken een mooi versje, dat zal ik voor je brengen:
Room, bloem en suiker, een ei of tien
In boter gebakken, dat kun je wel zien
Ik liep weg uit de keuken, na een sprong uit de pan
Er is dan ook niemand, die mij pakken kan
Kimmie en Jeroen riepen, Marcel en Frank liepen
Turbo wou mij, maar rolde ik voorbij
Als jij, Katelijne, mij op je mooie bord wil leggen,
ga ik jammer genoeg Joe Ciaokes Byekees moeten zeggen!"

En de dikke, vette pannenkoek rolde verder Iona in, richting moestuin, de serre in, waar hij Kurt tegen het bevallige, imposante lijf rolde! Die schrok van de plotse ontmoeting en zei: "En wat zijn we van plan hier in mijn serre? Stiekem wat aan de postelein zitten? In de rapte een handje kervel binnen steken? Of zonder

DE ONTSNAPTE PANNENKOEK

getuigen zomaar zowaar een paar struiken witloof soldaat maken? Of ben jij die zomerse tomatendief? Voor de tomaten ben je trouwens nog een paar maand te vroeg. Kom hier schavuit, da 'k u aan mijn riek rijg!"

"Moh seg, doe dat niet," zei de pannenkoek. "Ik ken een mooi versje, dat zal ik voor je brengen:
Room, bloem en suiker, een ei of tien
In boter gebakken, dat kun je wel zien
Ik liep weg uit de keuken, na een sprong uit de pan
Er is dan ook niemand, die mij pakken kan
Kimmie en Jeroen riepen, Marcel en Frank liepen
Turbo wou mij, maar rolde ik voorbij
Katelijne wou mij op haar bord leggen,
die heb ik bye bye moeten zeggen
En als jij, Kurt, mij aan je riek wil spiezen
Ben je veel te traag, toedels, ik moet 'm smiezen!"

En de dikke vette pannenkoek rolde de serre weer uit. Hij rolde langs de busjes recht naar de ontmoetingsruimte, rolde de openstaande deur binnen, sloeg linksaf en rolde fluks de Joriszaal binnen! "Ha pannenkoek! Nog niet moe gerold? Kom hier, Maarten en ik willen je opeten!"

"Moh seg, doe dat niet", zei de pannenkoek. "Ik ken een mooi versje, dat zal ik voor je brengen:
Room, bloem en suiker, een ei of tien
In boter gebakken, dat kun je wel zien
Ik liep weg uit de keuken, na een sprong uit de pan
Er is dan ook niemand, die mij pakken kan
Kimmie en Jeroen riepen, Marcel en Frank liepen
Turbo wou mij, maar ik rolde voorbij
Katelijne wou mij op haar bord leggen,
die heb ik bye bye moeten zeggen
Kurt wilde mij spiezen, daar heb ik 'm moeten smiezen!
Als jullie, Fien en Maarten, mij willen delen,
ga ik terug naar buiten met de go-carts spelen!"

"Lieve pannenkoek, in ieder geval bedankt voor je mooie versje. Het is echt een alleraardigst versje, al hebben wij het, jammer genoeg, door het geklater van het water niet helemaal verstaan. Kom nog iets dichterbij en kom hier tussen ons tweeën zitten, dan kunnen we het helemaal goed horen."

De nietsvermoedende pannenkoek kwam wat dichterbij en ging tussen Fien en Maarten zitten. Toen hij terug aan zijn versje wilde beginnen, beten Fien en Maarten elk een groot stuk uit de heerlijke, dikke, vette, pannenkoek!

En dat was het einde van de reis van de pannenkoek.

(Fien en maarten schreven dit verhaal op basis van een bestaand Russisch sprookje.)

APRÈS-SKI CARNAVAL

We weten nog altijd niet goed of onze bewoners en begeleiders zijn gaan skiën deze winter. Wat we wel weten is dat ze een heerlijke après-ski hebben gehad. Met carnaval was heel Iona namelijk welkom in de feestelijke Oostenrijkse skihut van uitbater Bert. Hoe een kleine ramp toch een fantastische show is geworden, lees je hieronder!

Die dag begon de dag pas laat en verliep als volgt: Bert - je weet wel: de uitbater van onze skihut - zat met een groot probleem. Hij had zich verslapen en de show die hij die avond organiseerde, zou meteen beginnen.

Tot overmaat van ramp had hij geen personeel die avond en - HELP! - de eerste gasten waren er al bijna!

Uiteindelijk besloot Bert in alle paniek om de show toch maar te laten doorgaan. Kijk, daar ging het allereerste 'special guest' optreden al van start!

Tot overmaat van ramp stapten er plots en onverwacht drie toeristen zijn skihut binnen. Oh nee! Ze waren op doorreis en hadden zin om iets te drinken. Bert probeerde ze buiten te werken maar de drie bezoekers konden hem overtuigen om te blijven en te helpen met zijn show die avond.

De onverwachte toeristen op doorreis waren met z'n drieën..

De 'special guest' die de show mocht openen!

Bert, de uitbater van onze skihut

WAT WE BELEEFDEN

De show werd een daverend succes. Dankzij de drie helpers natuurlijk, maar ook dankzij de spetterende optredens van Like me, De Kreuners, Alicia Keys, Sam Goris en nog vele anderen. Bij het slotoptreden van The Village People ging iedereen uit zijn dak.

Als je dacht dat het dan gedaan was, heb je het flink mis. Daarna was er nog een après-ski feestje met geweldige beats van DJ Stefan en overheerlijke Oostenrijkse braadworsten van de keukenploeg. En dat allemaal in het overweldigende winterse decor van de hand van ons atelier.

Grote dank aan alle zangers, dansers, kostuummakers, decorbouwers, dj's, bedenkers, koks en bakkers! We weten nog altijd niet of we volgend jaar gaan skiën, maar zo'n après-ski? Daar tekenen we meteen voor!

DE FOTO VAN FRODO

Onze bewoner én topfotograaf Frodo (Staffa) zat ook in de zaal en maakte een sfeervolle foto van de carnavalshow!

DAG NIEUWJAAR! DAG BOS!

Was je erbij op onze nieuwjaarsreceptie? Want dit jaar kwam het bos tot leven. Echt hé! Belevingstheater Kakelnest toverde een heus bos te voorschijn in de Joriszaal. We zagen niet alleen bomen, bloemen en planten en allerlei dieren, maar we hoorden, roken en voelden ook alles. Iona kleurde bosgroen en dat in het putje van de winter!

Directeur Jan was aanvankelijk de enige die een woordje mocht plaatsen. Hij heette iedereen welkom en stelde Karen van Kakelnest voor. En toen werd alles stil, of toch woordenloos. 'Dag bos' is namelijk een voorstelling die niets met taal vertelt, maar al je zintuigen wakker maakt.

Het decor is een beschilderd doek met bomen, konijnen en vogels. In de lucht hangt de geur van gevallen bladeren. Dan wandelt er plots een oude eik door het publiek. Je kan zijn bruine bladeren laten ritselen en zijn eikels

aanraken. En daar wordt de eekhoorn op het doek ineens levensgroot. Je streelt zijn sierlijke staart, hij kijkt je lachend aan. En zie: daar lijken wel bonte vogels rond te vliegen! Muziek en zelfgemaakte liedjes wisselden de verschillende scènes af. Het publiek waande zich soms in een droom.

Wanneer de voorstelling voorbij was, leken we allemaal uit een betovering te ontwaken. Met een lekker broodje en een drankje in de hand geraakten we maar niet uitgepraat over deze wonderlijke belevenis.

EEN KOEKJE IS TEAMWERK!

Wat is toch het geheim van de lekkerste koekjes van Iona? Ja, een geweldig recept, de fijnste ingrediënten en de warmste oven dragen er zeker toe bij. De echte toverformule zit hem echter in de juiste inzet van de beste vaardigheden van onze bakkersgasten. Begeleiders Rick Baeten, Jochem Van Dyck en Kimmie Vanbellingen weten ieders talent zo naar boven te halen dat Iona's overheerlijke koeken en wafels en voedingsrijke granola en broden elke week opnieuw van de band rollen.

De juiste job voor de juiste gast

Rick: "Een koekje is niet zomaar koekje. Er zit een methodiek achter elk van onze bakkersproducten én een goede kennis van onze bewoners. Een koekje bijvoorbeeld is het resultaat van een heel stappenplan van deeg maken en koelen, een deegworst in schijfjes snijden, schijfjes op de bakplaat schikken, in de oven bakken, voldoende koelen, verpakken en wegbrengen."

Jochem: "En daarbij zoeken we altijd naar de juiste job voor de juiste gast. Wie kan lezen, kan een rol opnemen bij de samenstelling van het basisingrediënt: het deeg. Of die kan ook de machine bedienen om het deeg te mengen. Een van onze bakkersgasten kan heel

nauwkeurig afwegen en afsnijden. Hij mag dus de deegworsten in schijfjes snijden om er koekjes van te maken."

Van schijfjes naar balletjes, schikken en snijden

Rick: "Een van onze bewoners is slechtziend en vertrouwt vooral op haar gevoel. Zij kneedt de schijfjes deeg tot balletjes die vervolgens de ijskast in mogen. Eens gekoeld, komen de balletjes op de bakplaat te liggen. Daar hebben we dan weer iemand nodig met een goed oog voor schikking zodat de balletjes genoeg uit elkaar staan. In de oven rijst het deeg en dus hebben de deegballetjes voldoende ruimte nodig. Anders plakken de koekjes aan elkaar."

De deegworst in juiste schijfjes afsnijden is een kunst.

De schijfjes tot deegballetjes kneden is ook een kunst.

De koekjes regelmatig omdraaien zodat ze sneller koelen.

OVER ONZE WERKING

Jochem: "We gebruiken heel wat verschillende ingrediënten die je eigenlijk helemaal afgewerkt in de winkel kan kopen. Maar om de talenten van bewoners in te kunnen zetten en om de kosten te drukken, kopen we ingrediënten zoals gedroogde cranberries en perziken, noten of chocolade onbewerkt en in bulk. Enkele bewoners gaan volledig op in de repetitieve handeling van bijvoorbeeld het in stukken snijden van de cranberries. Zoals ik al zei: de juiste job voor de juiste gast."

In je kracht staan

Rick: "De samenstelling van ons bakkerijpersoneel verandert doorheen de week, want sommige gasten zijn niet elke dag op Iona. Wanneer we weten wie beschikbaar is, stellen we een weekplanning op zodat wij, maar ook de keuken, weet wanneer we wat kunnen bakken. Vooruit plannen geeft ons ook de vrijheid om met een 'specialeke' in te spelen op de jaarfeesten: een haan voor Palmpasen, een drakenkoekje bij Michaël, de voetbaltaart bij het Oogstfeest, enz."

Soms maken we 'specialekes' zoals deze hanen voor Palmpasen.

Onze bakproducten zijn enorm gevarieerd. Hier-onder zie je al hoeveel soorten koekjes we maken.

OVER ONZE WERKING

Jochem: "Soms is er ook een 'last minute' bestelling en dan springen wij zelf als begeleider wel in, maar liefst zetten we onze gasten in. Ze glunderen wanneer ze in hun kracht mogen staan en zijn enorm fier op hun bijdrage aan het geheel. Koekjes bakken is toewijding en teamwerk!"

In de bakkerij vindt ook heel wat overleg plaats. Wie doet de noten? Wie kneedt het deeg? Wie verlucht de broden?

Noten tot kleine stukken verwerken doe je hier met de glimlach.

Net als het invetten van de bakvorm voor het brood.

En plots lijkt een stuk deeg alsmar meer op een echt brood.

MET GEBAREN PRATEN

Communiceren met elkaar is levensnoodzakelijk in een samenleving. Het is echter niet vanzelfsprekend voor mensen met een verstandelijke beperking en hun begeleiders. Hoe maak je aan je gesprekspartner duidelijk wat je bedoelt, wat je nodig hebt, wat je voelt? Met woorden alleen lukt het niet altijd, dus gebruik je wel eens gebaren ter ondersteuning. Recent introduceerden logopediste Ann Van Roosbroeck en zorgcoach Hermien Delanote precies daarom SMOG op Iona: 'Spreken met Ondersteuning van Gebaren'. Tijd voor een gesprek met gebaren.

Buddy's maken plannen

Hermien: "Ik heb altijd interesse gehad in ondersteunende communicatie en twee jaar geleden ben ik zo een cursus SMOG voor professionals beginnen volgen. De volgende stap was dan natuurlijk het actieve gebruik van gebaren bij onze bewoners en mijn collega-begeleiders te introduceren. Samenzitten met Ann was een logische volgende stap."

Ann: "Tijdens mijn opleiding logopedie ben ik met allerlei vormen van taalondersteuning in aanraking gekomen, dus ook met gebarentaal. Op Iona werkte ik als logopediste aanvankelijk vooral met pictogrammen. Ik wist wel dat sommige bewoners vertrouwd waren met ondersteuning door gebaren. Toen Hermien me op een mooie dag over SMOG aansprak, werden we buddy's en gingen we plannen smeden ;-)"

Wetenschappelijke onderbouw

Ann: "In de loop der jaren is er op Iona een grotere openheid gekomen voor alternatieve methodieken. Dit was dus het juiste moment voor SMOG. Je moet bovendien weten dat SMOG en zijn uitbreiding 'GMS' (zie kader) beide sterk wetenschappelijk onderbouwd zijn. Dat helpt bij de introductie ervan bij onze doelgroepen."

Ann: "We brengen SMOG en GMS binnen Iona stapsgewijs tot leven. Om de veertien dagen leren we 's maandags na de ochtendspreuk nieuwe woorden en gebaren aan de bewoners en begeleiders. We werken in thema's zoals eten en drinken of rond een jaarfeest zoals Kerstmis of Pasen. Die thema's spelen in het dagelijkse leven van onze bewoners. Het maakt de gebaren relevant en onmiddellijk inzetbaar."

Visuele ondersteuning

Hermien: "Daarnaast breng ik een opfrissing van de gebaren tijdens de teamvergaderingen van Dun-I en Staffa. Dat duurt maar 10 minuutjes, maar helpt de begeleiders om zich de gebaren echt eigen te maken. Verder hebben Ann en ik extra materiaal gecreëerd waartoe de begeleiders altijd toegang hebben: in elke leefgroep ligt een kaftje met lijntekeningen van elk gebaar en online hebben ze ultrakorte video's en lijntekeningen van de gebaren ter beschikking."

Stills uit de video om met SMOG 'koekje' uit te beelden.

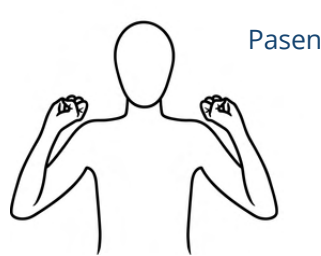
Lijntekeningen van gebaren in het thema van Pasen.

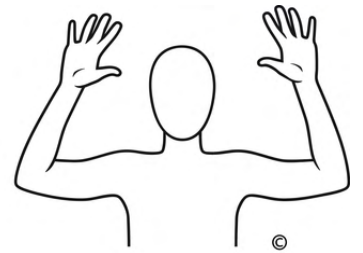
Kip

Konijn

Pasen

SMOG staat voor **Sp**reken met **O**ndersteuning van **G**ebaren en is in de jaren '80 ontwikkeld. Je werkt met dezelfde gebaren als in de Vlaamse Gebarentaal, maar met een eenvoudigere motoriek. Je werkt vooral rond het kernwoord in een boodschap en brengt dit op een multimodale wijze over, dwz met taal en lichaam, klank en beeld.

GMS staat voor **G**ebarensysteem voor **M**orfo**S**yntaxis en bestaat nog niet zo lang. Deze methodiek is dus nog in volle ontwikkeling. Daar waar SMOG vooral op de kernwoorden in een boodschap werkt, gaat GMS ook aan de slag met zinsbouw, werkwoorden en kleinere woorden zoals lidwoorden, bezittelijke voornaamwoorden, voorzetsels, enz. Het wordt op Iona voorzichtig geïntroduceerd bij enkele bewoners.

Een aanstekelijke aanpak

Ann: "We willen bewoners en begeleiders niet overladen. Daarom werken we vooral aan een goede basis, herhalen we veel en bekijken hoe het opgepikt wordt."

Hermien: "Onze eerste indruk is erg positief. Zowel de bewoners als de begeleiders lijken ermee aan de slag te gaan. Vooral in eetsituaties bewijst het zijn nut. Minder taalvaardige bewoners worden uitgenodigd om gebaren te gebruiken in plaats van het gerecht aan te wijzen. En heel fijn om te zien is dat verbaal sterke bewoners het ook willen aanleren om andere bewoners bij te staan of ze beter te verstaan. Het brengt een betrokken dynamiek teweeg en dat is precies een van de waarden die voor Iona belangrijk zijn."

WAAR WE NAARTOE WERKEN

5 DOELSTELLINGEN VOOR 2026

1

Veilig en respectvol samenleven

We willen dat iedereen bij Iona zich veilig voelt. Kinderen, jongeren, medewerkers. Dat vraagt meer dan regels of procedures - het vraagt een cultuur waarin respect en zorg voor elkaar vanzelfsprekend zijn.

In 2025 vernieuwden we ons beleid rond grensoverschrijdend gedrag en vrijheids-beperkende maatregelen. Een goede stap.

Maar een beleid op papier is pas echt waardevol als het leeft in de praktijk. Daarom zetten we in 2026 de volgende stap: we ondersteunen onze teams concreet in het toepassen van die afspraken.

Hoe ga je om met een moeilijke situatie? Hoe blijf je handelen vanuit respect, ook als het spannend wordt?

Elk team krijgt daarvoor gerichte vormingsmomenten. In het najaar bevragen we hoe het loopt: wat werkt, waar loopt het vast, wat hebben mensen nodig? Die inzichten helpen ons om het beleid verder te scherpen in 2027.

Het doel is helder: een organisatie waar veiligheid en respect geen uitzonderingen zijn, maar de norm.

Zoals elk jaar maken we bij Iona werk van 5 concrete beleidsdoelstellingen. In dit artikel vertellen we je graag waar we in 2026 onze focus op houden.

2

Kwaliteit die je ziet en voelt

Kwaliteit zit niet in een beleidsdocument, maar wel in wat we elke dag doen. Toch is een goed kwaliteitshandboek waardevol: het legt vast hoe we werken, wat we van elkaar verwachten en hoe we blijven verbeteren.

In 2026 maken we ons vernieuwde kwaliteitshandboek digitaal toegankelijk voor iedereen in de organisatie. Overzichtelijk, werkbaar en up-to-date. Maar toegankelijkheid alleen is niet genoeg. Daarom benoemen we ook duidelijke eigenaars per domein - mensen die verantwoordelijkheid opnemen om afspraken actueel te houden en collega's te ondersteunen.

In het najaar nemen we de tijd om te evalueren: wordt het handboek effectief gebruikt? Is het duidelijk en helpend? Die evaluatie vormt de basis voor een meerjarenplan dat we uitbouwen richting 2027-2029.

3

Leiderschap in de organisatie

Goede zorg begint bij goed leiderschap. Onze team- en zorgcoaches staan elke dag in een veeleisende middenpositie: tussen directie en medewerkers, tussen beleid en de realiteit van de werkvloer. Dat vraagt moed, helderheid en het vermogen om soms ook grenzen te stellen.

We zien dat mensen in de rol als middenkader naar houvast zoeken. Dat is begrijpelijk - en het is precies daar waar we dit jaar in investeren. We starten een gericht vormingstraject rond leiderschap in de middenpositie, aangevuld met intervisiemomenten waarop leidinggevend van elkaars ervaringen kunnen leren.

We willen dat onze teamcoaches steviger in hun rol staan. Met meer zelfvertrouwen, meer duidelijkheid over wat van hen verwacht wordt, en meer verbinding met collega's in gelijkaardige posities.

Tegen eind 2026 vertalen we de inzichten uit dit traject naar functieprofielen en gesprekken voor het jaar daarna.

Want wanneer leidinggevend sterk staan, voelen kinderen en jongeren dat - elke dag.

4

Verbinding en welzijn op de werkvloer

Hoe mensen zich voelen, bepaalt hoe ze samenwerken. En hoe medewerkers samenwerken, bepaalt de kwaliteit van de zorg die kinderen en jongeren ontvangen. Dat verband is geen theorie - het is iets wat we dagelijks zien.

Uit onze interne bevraging hoorden we een duidelijke boodschap: medewerkers hebben nood aan meer helderheid, meer zichtbaarheid en meer waardering. We nemen die signalen ernstig.

In 2026 werken we aan heldere afspraken rond communicatie en besluitvorming. Wie beslist wat? Wie koppelt terug? Via welk kanaal? Maar structuur alleen is niet genoeg. We willen ook werken aan psychologische veiligheid - een omgeving waarin mensen zich vrij voelen om te spreken, vragen te stellen en fouten te benoemen zonder angst.

Aan het einde van het jaar toetsen we af of medewerkers meer duidelijkheid, betrokkenheid en waardering ervaren.

5

Een fijne en verzorgde omgeving

Een propere, goed onderhouden omgeving is geen detail. Het is een boodschap aan iedereen die hier woont, werkt of op bezoek komt: wij zorgen voor deze plek, omdat we voor jullie zorgen.

In 2026 willen we de hygiëne en leefkwaliteit op Iona merkbaar verbeteren. We starten met een grondige herbekijking van hoe we de schoonmaak organiseren - intern en samen met onze externe partner. Wie doet wat, hoe vaak, en wat zijn de kwaliteitsverwachtingen?

Dat wordt vastgelegd in een duidelijk poetsplan voor alle ruimtes, met heldere verantwoordelijkheden.

Belangrijk daarbij is dat we luisteren naar wie het best geplaatst is om dit te beoordelen: bewoners en medewerkers zelf. Waar liggen de pijnpunten? Wat missen mensen? Aan het einde van het jaar evalueren we de vooruitgang en sturen we bij waar nodig.

Daarnaast loopt de vernieuwing van het sanitair verder, met een voorzien budget in 2026. Want de omgeving waarin we leven en werken, zegt veel over hoe we voor elkaar zorgen.

OVER ONZE WERKING

Eline: "Bijgevolg maken we gebruik van een heel breed palet aan opleidingen. De bekendste aanbieders zijn VIVO en Psyche.be die gespecialiseerd zijn in vorming voor de zorg en de geestelijke gezondheidszorg. Daarnaast heb je tal van kleinere vormingscentra met uiteenlopende opleidingen, gaande van het aanleren van SMOG (zie ook artikel op p....), over de bestrijding van de Aziatische hoornaar of het aanbrengen van steunkousen tot een basiscursus sociaaltherapie."

De puzzel goed krijgen

Petra: "Wat goed is aan de regeling van de Vlaamse overheid is dat je als medewerker die vijf opleidingsdagen niet binnen het jaar moet opnemen. Zeker meerdaagse opleidingen kunnen een uitdaging vormen. We moeten op lona namelijk rekening houden met uurroosters en de bemanning van de afdelingen en groepen."

Eline: "Tegelijk vragen sommige opleidingen een minimum aantal deelnemers. Het is wel eens puzzelen om met alle parameters rekening te houden, maar we lijken er toch elk jaar mooi in te slagen om de medewerkers hun verlangde opleidingen te laten volgen!"

Vormingsmarkt en opleidingsplan

Petra: "Sinds een paar jaar organiseren Eline en ik een vormingsmarkt waar je een grote greep uit het opleidingsaanbod kan inkijken en waar je met je vragen terecht kunt. Daar komt toch heel wat volk op af. Verder bevragen we de medewerkers naar hun opleidingswensen. Op basis van alle input stellen we een opleidingsplan op voor het jaar. Er is voor ieder wat wils!"

EEN RAAMWERK VOOR ONZE NIEUWBOUW

Enkele weken geleden hadden we verrassend bezoek. Een architectenteam kwam zich onderdompelen in het dagelijkse leven en werk op Iona. Ze ontbeten met ons, liepen mee in onze activiteiten en bleven zelfs overnachten. Het was natuurlijk niet zomaar ‘een’ architectenteam, maar wel ‘ons’ architectenteam. Sinds het verschijnen van het vorige Iona Magazine kennen we namelijk de winnaar van de ontwerpwedstrijd voor onze nieuwbouw: architectenbureau RAAMWERK! Op dit moment werken ze hun winnend ontwerp verder uit om in 2027 of in 2028 samen met de aannemer te kunnen beginnen bouwen. Dus houden ze workshops, ook op Iona en met Iona, doen ze verder onderzoek, verfijnen ze hun ontwerp en maquettes, enz. Ze stellen alles in het werk om een ontwerp neer te zetten op maat van onze bewoners en begeleiders. Freek Dendooven van RAAMWERK stond ons te woord over het hoe en waarom van hun winnend ontwerp, over hun visie en aanpak.

Dag Freek, kan je Raamwerk even voorstellen?

Wij zijn een collectief architectenbureau uit Gent, opgericht en geleid door Gijs De Cock en mezelf. Wij doen zo empathisch mogelijk aan architectuur. Dat wil zeggen dat het (ontwerp)proces met de opdrachtgevers en de uiteindelijke gebruikers voor ons centraal staat. We zijn niet gespecialiseerd in de zorg, we behouden graag een grote openheid in onze benadering van opdrachten. We weten echter wel wat zorg is; we hebben er ervaring in.

Wat was jullie motivatie om aan de ontwerp-wedstrijd voor Iona deel te nemen?

We konden ons vooral snel vinden in het opdracht-

geverschap en de ambitie van Iona en Pathmakers, het accent dat daarbij op het proces werd gelegd. Dat werd achteraf bevestigd tijdens ons bezoek aan Iona. Verder hebben we interesse in sociale zorgbouw.

Wat betekent het voor jullie dat er voor jullie ontwerp gekozen is?

We waren enorm blij toen we het verlossende telefoontje kregen. Om eerlijk te zijn, hadden we er vanaf het begin een goed gevoel bij, ondanks het feit dat we geen contact mochten hebben met jullie, de opdrachtgever. Het voelde juist aan, natuurlijk. Voor Raamwerk is dit een belangrijk project, niet zozeer

omwille van de schaal, maar wel het karakter van de opdracht en van Iona zelf.

Hoe hebben jullie onze nieuwbouw benaderd?

Net als de andere ontwerpers hebben we Iona op voorhand mogen bezoeken. Dat bezoek heeft ons sterk geïnspireerd. We ontdekten een soort gemak, een vanzelfsprekende verbondenheid in leven, werken, zorgen. Een delicaat evenwicht waar we niet zomaar in wilden snijden. De vraag was eerder: hoe kunnen we hier op inhaken, versterken van wat is? We hebben in ons ontwerp een aantal klemtonen gelegd die we als ontwerpteam belangrijk vinden.

- *Bewust (niet) bouwen*

Bouwen in waardevolle en landschappelijke gebieden willen we vermijden. Daarom hebben we voorgesteld om de nieuwbouw niet op een weiland te plaatsen, maar mee op te nemen in de bestaande cluster van de gebouwen van Botvid en Peronniek. Deze aanpak zal zowel naar ruimtegebruik, waterhuishouding, co2-impact en budget een positieve invloed hebben op de gemeenschap en de omgeving.

- Voortbouwen op het geheugen van de plek

Voortbouwen op de levende geschiedenis van de huidige plek lijkt ons nuttig en belangrijk voor de bewoners.

De plek is door de jaren organisch geëvolueerd. Bepaalde elementen waren er al, andere zijn er bijgekomen. Denk aan het pleintje met de centrale boom, de zandbak of de tuin. De bewoners ervaren ze als ijkpunten waar ook heel wat herinneringen en emotionele betekenis aan vasthangen.

Het zijn uitgangspunten die voortkomen uit de opdracht en uit onze ervaring in zorgprojecten en de workshops met het ontwerpteam. De klemtonen geven een richting over wat het wonen kan zijn, het zijn aanzetten en kunnen dus nog evolueren. Ze vormen een houvast voor het ontwerpproces en de bouwteamfase.

Kan je ons door jullie 'klemtonen' gidsen?

Jazeker. Ik ga er een selectie van toelichten die duidelijk maakt waar we naartoe willen. Je zal snel merken dat we vooral aansluiting willen zoeken bij wat er al is. *(zie hieronder en volgende pagina)*

- *Nabijheid schept zorgzaamheid*

Door de nieuwbouw op de bestaande gebouwen te laten aansluiten, behouden we nabijheid. Niet alleen fysieke nabijheid, maar ook de geruststellende, zorgzame nabijheid van andere bewoners, begeleiders of bezoekers in de buurt te weten. Omdat je ze hoort of ziet, in welk vertrek van de nieuwbouw je ook bent.

- *Gradiënten maken plekjes*

Zowel op de site als in de woningen worden gradiënten gemaakt die toelaten dat de bewoners zelf hun plek vinden in het geheel. Tussenuitruimtes zorgen voor een gevarieerde en huiselijke leefomgeving. Intieme geborgen 'introverte' plekjes gaan over in sociale en levendige 'extraverte' ruimtes, telkens in relatie tot de natuur en elkaar.

- *Ritme zichtbaar maken*

De dagindeling, de jaarfeesten en de sterke relatie met de seizoenen geven vorm aan het dagelijkse ...

Dankjewel voor deze inspirerende klemtonen, Freek. Welke uitdagingen en/of vanzelfsprekendheden hebben jullie ervaren in de wedstrijdvraag?

Onze grootste zorg was dat de selectiecommissie onze aanpak goed zou verstaan en aanvaarden. Onze aanpak week immers af van het masterplan door de nieuwbouw niet op een van de weilanden te plaatsen, maar eerder te laten aansluiten op de bestaande cluster van gebouwen. Maar zoals ik al zei, hadden we echt een goed gevoel bij de opdracht en bij Iona als opdrachtgever. En dat goede gevoel bewees uiteindelijk terecht te zijn.

Wat zijn de volgende stappen?

Deze tijd is bijzonder intensief voor ons. We hebben als ontwerpteam nu tweewekelijkse workshops over tal van thema's zoals de architectuur, duurzaamheid, het landschap, enz. We zijn regelmatig op Iona zelf geweest, hebben hier ook tweemaal overnacht om te

... leven op Iona. De kamers en leefruimtes in de nieuwbouw zullen in relatie staan met het landschap, daglicht en de elementen. Ze maken het ritme van de dag en de seizoenen tastbaar en maken het alledaagse tot ritueel.

• *Een plek in de wereld*

Iona ligt op een fantastische plek in het weidse landschap van landbouwpercelen, afgezoomd met bomenrijen. Indrukwekkend, soms overweldigend en ook een beetje geïsoleerd. We willen de gemeenschap beheerst verbinden met de vallei door het landschap leesbaar te maken. Landschappelijke structuren en paden willen we versterken en uitbreiden waardoor de site ook open kan staan voor

weten of wat we ontworpen hebben, ook klopt. Tegelijkertijd was het ook erg ontroerend om te ervaren hoe de interactie tussen bewoners onderling en met de begeleiders verloopt, hoe belangrijk nabijheid is en hoe die beleefd wordt. Iona is echt een fantastische plek. Ook de workshop met de medewerkers was trouwens heel leerrijk en inspirerend: we hebben onze visie kunnen toelichten, maar hebben ook heel veel waardevolle inzichten teruggekregen.

Wat gebeurt er eens het ontwerp af is?

We hopen het definitieve ontwerp voor de zomer af te kloppen. Op basis van dat ontwerp zal er dan ook een aannemer worden aangesteld. Samen met die aannemer vormen we dan het 'bouwteam'. In 2027 maken we subsidiedossiers af en daarna kunnen we bouwen!

buurtbewoners, wandelaars... Het laat toe een stukje van de wereld in het leven van de bewoners binnen te laten.

• *Bio-ecologisch en vitaal bouwen*

Wat we bouwen of renoveren zullen we op een bio-ecologische manier realiseren. Kalkhennep als wanden, houten welfsels maken vloeren en schelpen zorgen voor de vloerisolatie... We bouwen gezonde woningen met een minimale impact en maken dit leesbaar voor de bewoners. We laten ruimte voor fauna en flora met natuurinclusieve ingrepen. Dit willen we ook inzetten vanuit een educatieve insteek. Een sterke relatie tot grondstoffen zit in het DNA van Iona.

“IK WIST NIET DAT ARCHITECTEN ZO BETROKKEN KONDEN ZIJN!”

Dankzij het gesprek met Freek van Raamwerk weten we hoe zij als ontwerpers / architecten naar onze nieuwbouw kijken. Hoe zit het met onze medewerkers? Zij zullen immers samen met de bewoners de nieuwbouw in gebruik nemen. We polsen bij Veerle Van Santvoort en Leen Molenberghs, begeleiders bij Perroniek, hoe zij het ontwerp en de voorstelling ervan op een workshop met Raamwerk ervaren.

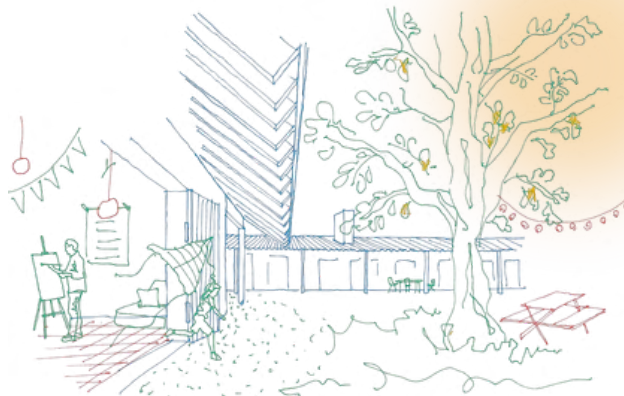
Veerle: “De kennismaking met Raamwerk is heel verfrissend geweest. Ze hebben duidelijk eerst gekeken naar wat Iona precies is en hebben onze verbondenheid met de natuur, met elkaar, enz. bijzonder goed gecapteerd.”

Leen: “Ik ben ook aangenaam verrast geweest door hun visie en houding. Zo hebben ze hun eigen ideeën, maar die zijn niet strikt afgebakend. Ze gaan met ons in gesprek en zijn heel open van geest. Ze zijn misschien niet gespecialiseerd in ‘Steinerprojecten’, maar houden er toch wel heel erg dezelfde geest op na. Ik vond het bijvoorbeeld heel knap dat ze voorstelden om de nieuwbouw en de bestaande gebouwen samen te houden rond de centrale lindeboom.”

Leen: “Je zou kunnen denken dat een architect statisch is, onwrikbaar, maar Raamwerk is net heel menselijk en betrokken. Ze hebben concrete vragen met betrekking tot de inrichting van de kamers en de uitstraling van de leefruimtes en houden echt rekening met onze opmerkingen. Balustrades zijn bijvoorbeeld fijn, maar kunnen voor sommige leefgroepen te gevaarlijk zijn.”

Veerle: “Ze observeren goed en plaatsen alles in een bredere context. Op een gegeven moment hadden we het over (de preventie van) agressie. Ze luisteren, nemen nota van onze bezorgdheden, maar maken er ons ook op attent dat je je de gevaren in het oog moet houden maar je er niet door mag laten leiden.”

Veerle: “Ze beseffen heel goed dat de nieuwbouw de nieuwe ‘thuis’ wordt voor onze gasten. Ongelofelijk hoe betrokken ze zijn. Ze zijn komen slapen, hebben mee gegeten, gezelschapsspellen gespeeld, kortom even met ons meegeleefd. ‘Het is echt precies een groot gezin hier’, stelden ze vast.”

DE PRAATSTOK

Vorige maand kwam de praatstok in de handen van onze collega's Natalie Van Looy, Jochem Van Dyck en Jeremy Terryn. Alle drie draaien ze al een tijdje mee op Iona en alle drie doen ze hun job doodgraag. Ook hebben ze alle drie iets met koken en bakken. Lezen geblazen - laat het smaken!

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Jeremy: Na een afwezigheid van ongeveer 3 jaar ben ik hier in december 2021 terug beginnen werken. Hiervoor had ik al even op Iona gewerkt, maar ik had besloten andere oorden op te zoeken. Mijn terugkeer naar Iona was zeker en vast een bewuste keuze. Een keuze waarvan ik tot op vandaag geen spijt van heb. Een terugkeer voelde voor mij aan als een terugkeer naar het gekende.

Jochem: Ik werk op Iona sinds april 2013. Ik ben eigenlijk eerder toevallig bij Iona terecht gekomen. Na mijn studies orthopedagogie wist ik niet zo goed welke jobinvulling ik eraan wilde geven. Ik had die studies gedaan met in het achterhoofd in de bijzondere jeugdzorg terecht te komen, maar een stageplaats in mijn laatste jaar in Antwerpen had mij sterk doen twijfelen over die keuze. Ik ben dan eerst enkele maanden gaan schilderen bij een zelfstandige, maar dat was een tijdelijke oplossing. Ondertussen moest ik wel uitkijken naar

ander werk en sollicitaties doen voor VDAB. Zo ben ik bij een vacature op Iona terecht gekomen. Ik kwam op het terrein en dacht meteen, 'hier zie ik me wel werken'. En de rest is geschiedenis.

Natalie: Ik werk sinds februari 20 jaar op Iona en dit was bij mij geen bewuste keuze. Ik kwam van school en ben beginnen solliciteren. Ik solliciteerde toen voor een vervanging van zwangerschap in leefgroep Bride. En ben toen mogen beginnen, en voelde toen wel al snel aan dat Iona paste binnen mijn wereld.

Wat vind je het leukste aan je job?

Jeremy: De veelzijdigheid aan taken en het dagelijkse reilen en zeilen binnen Iona. De vrijheid die hiermee gepaard gaat, werkt in mijn geval rustgevend en geeft veel voldoening. Dit in combinatie met de ligging in de natuur maakt dat ik dit een fantastische plek vind om te werken. Zo is er bijvoorbeeld niets fijner om tijdens een vroege dienst vanuit de leefgroepen rustig de zon zien opkomen.

Jochem: Samen dingen doen, beleven, creëren. Iets lekker maken in de bakkerij, in de tuin plekje proper maken of versted staan van de schoonheid van de natuur tijdens een wandeling, telkens samen met onze bewoners. Elke week is ook anders omwille van een wisselend rooster en tegelijk voelt alles vertrouwd door de wederkerende structuur van onze jaarfeesten en andere evenementen. Dit samen doen met een team van fijne collega's, maakt van mijn job een fijne job.

Natalie: De afwisseling. Nooit is een dag hetzelfde, hoewel elke dag dezelfde structuur heeft. Het omgaan met onze bewoners is een verrijking en ze laten je ook elke keer weer lachen. Wat natuurlijk ook leuk is, is het feit dat we met onze bewoners mee op uitstap mogen gaan of al eens mee een terrasje gaan doen. Dan zie je ze genieten en dan kan je zelf ook genieten en met hen een babbeltje doen over koetjes en kalfjes. En wat ook tof is aan de job is dat ik toffe collega's heb.

DE PRAATSTOK

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Jeremy: Moest ik naar een andere job binnen Iona verschuiven, dan zou ik toch zeer graag in de keuken willen staan. Tijdens de corona-crisis heb ik van de nood een deugd gemaakt door te starten met een opleiding tot kok in de Piva. Enerzijds een bezigheid toen, anderzijds een droom die ik al lang had, eindelijk waargemaakt. Dit combineren met het werken op Iona lijkt me dus in de toekomst wel iets leuk om te doen.

Jochem: Dat is een moeilijke vraag, want ik vind dat ik al een heel fijne job heb op Iona. Ik dacht vroeger dat een bureaujob wel iets voor mij kon zijn, maar in de loop der jaren heb ik gemerkt dat dat toch niet zo bij mij past. Ik ben heel graag buiten dus het werk van Jannes, Frank en Kurt vind ik heel leuk. Elke dag in de tuin groenten, bloemen, struiken zien groeien en verzorgen is fantastisch. Maar ik ben niet zo'n specialist in het vak zoals zij dat zijn.

Natalie: Indien ik een andere job zou moeten kiezen binnen Iona, dan zou ik kiezen voor de bakkerij omdat ik zelf

graag bak. In het weekend bak ik dan ook zeer geregeld met onze bewoners. Laatste creatie die we maakten, waren cake pops en deze vielen enorm in de smaak.

Wat is jouw favoriete jaarfeest of plekje bij Iona?

Jeremy: Mijn favoriete, en tegelijk ook voor mij het meest centrale plekje op Iona is toch het voetbalveld ter hoogte van de pizzaoven. Het is hier dat naar mijn gevoel het meeste leven zit. De jongeren komen hier toe na lange schooldagen, spelen hier tijdens vrije momenten en tegelijkertijd is het ook hier dat we samen met de collega's wat kunnen bijpraten en keuvelen wanneer de jongeren spelen. Tevens gebeuren de meeste jaarfeesten ook rond dit plein, wat maakt dat naar mijn gevoel deze plek bruist van de levensenergie. Redenen genoeg dus om dit als mijn favoriete plekje te bestempelen.

Jochem: Van bij het begin zat ik in het tuinteam en organiseerde ik mee het oogstfeest. Ik heb soms heimwee naar dat feest zoals het vroeger was, met een veld vol pompoenen waar echt nog

kisten vol moesten geraapt worden. We proberen dat nu wel een nieuwe invulling te geven de laatste jaren en dat lukt aardig. De combinatie van eerst oogsten en de traktorrit, daarna de voetbalmatch waar velen lang naar uitkijken, gevolgd door frietjes en tot slot de vertellers die komen, dat maakt het voor mij telkens één van de hoogtepunten van het jaar.

Natalie: Mijn favoriete jaarfeest, daar kan ik eigen moeilijk een antwoord op geven. Ik vind ze allemaal wel iets hebben, want elk feest spreekt een ander aspect van de mens aan. Maar als ik echt moet kiezen, dan vind ik Sint-Jan wel zeer leuk. De spelletjes, de natuurelementen en dan het goede weer is een super leuke combinatie. Bij dit feest wordt er veel gelachen en worden onze bewoners ook al eens uitgedaagd met de verschillende spelletjes die ze moeten doen, het is mooi om te zien hoe ze dan soms hun grenzen durven verleggen. En de afsluiter met het kampvuur en eventueel blijven slapen aan het kampvuur is ook telkens een hele belevenis. Hoewel ik hier zelf geen held in ben.

De vraag van de dag

“Welke dag zou je kiezen als je ‘m steeds opnieuw zou moeten beleven?”

Jeremy: “Het antwoord hierop is enerzijds vrij simpel, anderzijds wel heel cliché. Het zou namelijk toch wel de dag zijn dat mijn dochter geboren is. Voor mij is dit toch wel een van de spannendste dagen geweest, maar tegelijkertijd ook wel een van de mooiste momenten die ik al heb mogen beleven.”

“Wat is je grootste droom?”

Jochem: “Ik heb er drie: wat meer liefhebbende en democratische wereldleiders aan de macht, de koersbenen hebben van Pogačar en de dansbenen van Maarten Franssen!”

“Welke superkracht zou je graag hebben?”

Natalie: “De superkracht die ik graag zou hebben, is de kracht om mensen te kunnen laten genezen. Tegenwoordig kan de medische wereld wel al heel veel, maar vaak brengt dit toch ook nevenwerkingen en ongemakken met zich mee en sommige ziektes kunnen gewoonweg nog niet genezen worden. Dus daarom graag de superkracht om mensen te genezen van bepaalde ziektes.”

Deze vragen wilden de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Christophe: “Jeremy, je draagt meerdere tattoos. Wat is er de betekenis van? Wat is het verhaal achter die tattoos?”

Jeremy: “Mijn tattoos dragen eigenlijk veel betekenissen. Ze staan zowat voor de filosofie waarmee ik op het werkveld en ook in het leven wil staan. Zo heb je Rafiki, de wijze oude aap, die zorgzaam, vreedzaam door het leven gaat, maar dit dan tegelijkertijd doet met de onbezonnen, ietwat waanzinnige gekke levensvreugde die hij bezit. Tegelijkertijd heb ik er ook wat Egyptische symbolen in verwerkt die hier simultaan ook naar verwijzen. Iets wat aandachtige mensen dus maar moeten uitzoeken. De rest van mijn tattoos link ik dan weer aan mijn Filipijnse roots.”

Marcel: “Jochem, Je bent veel vlinder geweest: welke bezigheden van vlinder vond je het leukste?”

Jochem: “Mijn eerste twee werkgebieden die ik deed op Iona waren tuin en bakkerij en dat blijven mijn favorieten. Rick heeft de bakkerij de voorbije jaren een geweldige upgrade gegeven met al zijn bakkerskennis. Ons aanbod is enorm gegroeid. Daar mee van leren en lekkere dingen maken samen met de andere bakkers vind ik heel leuk. Ook de verantwoordelijkheid om te zorgen voor brood in de leefgroepen, heb ik altijd bijzonder gevonden. Lekker eten is belangrijk en een goed gelukt brood is iets waar je van kan genieten en anderen van kan laten genieten. Het werk in de bakkerij biedt ook een duidelijke structuur en dat is belangrijk voor mezelf en voor onze medewerkers. Iedereen heeft vaak zijn of haar taakje en kan naar eigen kunnen een bijdrage leveren aan een bakproces. En zoals ik eerder al zei, hou ik ook erg van buitenwerk en is den hof één van mijn favoriete werkgebieden. Ook daar is veel werk te vinden, waar bewoners op verschillende niveaus kunnen deelnemen. Die uitdaging om iedereen mee aan het werk te krijgen, heb ik altijd heel fijn gevonden in de tuin. En soms is het gewoon mee beleven voor sommigen en is dat ook ok. Jammer genoeg zijn mijn collega's in de tuin weinig ziek en moet ik daar weinig vlinderen.”

Jo: “Natalie, hoe heeft het krijgen van kinderen het werken op Iona beïnvloed?”

Natalie: “Ik moet zeggen dat het krijgen van kinderen mij minder flexibel heeft gemaakt op Iona. Vroeger kon ik altijd wel inspringen of mee naar hier of daar, maar door het krijgen van kinderen merk ik dat dit niet meer even vanzelfsprekend is als vroeger. Nu moet ik altijd eerst zien of er voor hen wel opvang is. Tegen dat ik vroeger snel zei “ik zal dit wel doen want ik heb toch niets gepland.” En als ik nu naar het werk vertrek, dan durven de kinderen ook al eens zeggen: “Zeg mama, moet jij nu weer gaan werken?” Terwijl ik maar 50% werk en dus nog zeer vaak bij hen thuis ben. Ik vind het telkens wel grappig als ze dit zeggen. En wat ik als mama zijnde nu ook heb, is dat ik bepaalde dingen van onze ouders nu ook wel beter begrijp en kan kaderen dan voor ik kinderen had.”

Jeremy: “Bianca Crols, je reist veel en leeft volgens het motto: “ we maken er weer een gek reisje van”. Welke reis staat nog zeker op jouw bucketlist?”

Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok? Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?

Jochem: “PJ, “Je bent een heel handig en ondernemend persoon heb ik al gemerkt in die korte periode op Iona. Welk project zou je zelf graag op Iona realiseren in de toekomst?”

Natalie: “Els Vercammen, hiervoor werkte je in een rust- en verzorgingstehuis voor ouderen, Zou je hier ooit terug willen werken of heeft Iona (of de sector) je hart gestolen en zou je hier graag willen blijven werken tot je pensioen?”

ENGAGEER JE MEE IN DE ALGEMENE VERGADERING VAN IONA VZW

Iona is in beweging. En een organisatie die groeit, heeft een gedragen bestuur nodig. Daarom zijn we op zoek naar mensen die zich willen engageren als lid van onze algemene vergadering.

Wat is de algemene vergadering?

De algemene vergadering is het hoogste orgaan van een vzw. Ze komt jaarlijks samen - bij Iona doorgaans op de eerste zaterdag van juni - en neemt beslissingen over de grote lijnen van de organisatie. Denk aan de goedkeuring van de jaarrekening, de benoeming van bestuurders en wijzigingen aan de statuten. Leden van de algemene vergadering zijn geen dagelijkse medewerkers van de organisatie, maar ze spelen een belangrijke rol in het bewaken van de missie en de gezondheid van Iona op lange termijn.

Wie zoeken we?

Iedereen die betrokken is bij onze missie en die mee wil nadenken over de toekomst van Iona is welkom. Of je nu een achtergrond hebt in de antroposofie, de steinerpedagogie, de zorgsector of elders - wat telt is je engagement. Specifiek zijn we op dit moment op zoek naar mensen met een achtergrond in financiën of juridische materie, omdat we daar een aanvulling kunnen gebruiken.

Wie komt niet in aanmerking?

Goed bestuur vraagt om onafhankelijkheid. Medewerkers van Iona vzw, directe familieleden van medewerkers of mensen met een directe zakelijke relatie tot de organisatie kunnen geen lid worden van de algemene vergadering. Zo bewaken we de nodige afstand tussen beleid en uitvoering.

Wat vragen we?

Het gaat om een beperkt maar betekenisvol engagement: aanwezigheid op de jaarlijkse vergadering in juni, en de bereidheid om je kennis in te brengen waar dat nuttig is. Meer niet.

Wil je je nog meer engageren?

Wie een groter engagement niet schuwt, kan ook terecht in de raad van bestuur. Die komt ongeveer tweemaandelijks samen en volgt de werking van Iona op de voet. Spreek ons gerust aan als dat je aanspreekt.

Interesse?

Neem contact op met Jan Jacobs, algemeen directeur, via jan.jacobs@ionavzw.be.

We vertellen je graag meer over wat het concreet inhoudt.

WE VERWELKOMDEN ENKELE NIEUWE MEDEWERKERS

We heten volgende nieuwe medewerkers van harte welkom!

- Dafne Aerts, dagbesteding en als vlinder in de leefgroepen FAM
- Jan Koenders, opvoeder DunI
- Maya Sioen, opvoeder Staffa
- PJ Catsman, dagbesteding
- Sarah De Wilde, opvoeder Bride
- Yanninck De Mey, opvoeder Botvid

DEZE MEDEWERKERS ZWAADEN WE UIT

Hartelijk dank aan Christine Van Aggelpoel (logistieke dienst) voor haar meer dan 15 jaar toegewijde inzet op Iona. We wensen haar een deugddoend pensioen toe!

DEZE STAGIAIRS EN JOBSTUDENTEN STAAN ONS DE KOMENDE PERIODE BIJ

Nina Goris loopt stage bij Administratie.

Alyssa Wouters, Silke Van Dievel, Liene Eyselberghs en Zara Janssens helpen ons als jobstudenten op meerdere plekken op Iona!

AGENDA

- 25 april Open atelier Iona (rommelmarkt)
- 22 mei Jaarfeest Pinksteren
- 31 mei Iona's Lente-ontbijt
- 16 tot 19 juni Belgisch-Nederlandse Bewoners-conferentie in Bronlaak
- 24 juni Jaarfeest Sint-Jan
- 26 tot 28 juni Beekparkfeesten

DE VOLGENDE MAANDEN VIENEN WE DEZE JARIGE BEWONERS

- Eva Claes* 3 april
- Johan Meersman* 4 april
- Fien Vermeylen* 10 april
- Bhekinah Shamah Nsabimana* 13 april
- Timo Van Peer* 25 april
- Adam Toufali* 30 april

- Pedro Coelho Fernandes* 5 mei
- Zizani Aboikoni* 7 mei
- Jeroen De Keersmaecker* 9 mei
- Benie Mavinga* 14 mei
- Benjamin Jabe* 20 mei
- Michelle Bilolo Katuala* 27 mei
- Dimitri Caals* 29 mei

- Stephanie Raeymaekers* 3 juni
- Vincent Sovet* 4 juni
- Robbe De Graeve* 5 juni
- Jorn Vrancken* 7 juni
- Viki Zaman* 7 juni
- Emily Psora* 19 juni
- Emilia Witkowska* 23 juni
- Dayro Van Gehuchten* 24 juni
- Dani Steuns* 30 juni
- Quinten Vanpelt* 30 juni

FOTO 1

FOTO 2

iona MAGAZINE

Trimestrieel nr. 23 / december 2025

Over Iona Magazine

Iona Magazine is het trimestrieel magazine van Iona vzw met kleine en grote nieuwtjes over onze werking, onze bewoners en begeleiders om sympathisanten van Iona vzw op de hoogte te houden van het reilen en zeilen in onze zorggemeenschap in Nijlen.

Verantwoordelijke uitgever: Jan Jacobs, Iona vzw,
Nieuwe Bevelsesteenweg 66, 2560 Nijlen (Kessel)

Heb je nieuws voor Iona Magazine?
Of wens je Iona Magazine te ontvangen?
Dan kan je een mail sturen naar
redactie@ionavzw.be

Over Iona vzw

Iona vzw is een zorggemeenschap in Kessel (Nijlen) en biedt al meer dan een halve eeuw woon- en dagondersteuning aan voor kinderen, jongeren en volwassenen. We doen dit vanuit de heilpedagogie en de sociaaltherapie die in 2024 allebei precies 100 jaar geleden door Rudolf Steiner in het leven werden geroepen. Vandaag biedt Iona vzw plaats aan 29 inwonende kinderen en jongeren en 30 inwonende volwassenen. Een tiental cliënten woont extern en neemt deel aan de dagbesteding. Wij zorgen van ganser harte voor hen en leren, werken, ontspannen en vieren ook samen met hen.

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Ann Van Roosbroeck,
Christophe Batens,
Eline Blockx,
Erika Van Thienen,
Fien Caeyers,
Floor Vaes,
Freek Dendooven,
Frodo (Marc Van den
Bussche)
Gert Dieltjens,
Hermien Delanote,
Jan Jacobs,
Jeremy Terryn,
Jochem Van Dyck,
Leen Molenberghs,

Natalie Van Looy,
Nele Van Bogaert,
Nicky Rouzée,
Peggy Vanderbauwhede,
Petra Luyten,
Rick Baeten,
Stefan Geuens,
Veerle Van Santvoort.

